

Couvá Měsíc

Waldemar Matuška

Už mne tu žádný nezná, žádný nezdraví.
Já ale stále smekám klobouk děravý.
Tma na mě civí jako sova, starý měsíc nocí couvá,
já se loučím s láskou, která rezaví.

Už měsíc couvá stopou černou od sazí.
Vysoké C mě smutnou nocí provází.
Nedávná slova jsou nám cizí, zvuk Tvých kroků v dálce mizí,
stará láska jinam s Tebou odchází.

Vysoké C, volání měsíce, milostnou závratí, zpátky Tě nevrátí.
Vysoké C se snáší z měsíce a já tu sám a sám o svůj stín klopýtám.

Už couvá měsíc stopou černou od sazí.
Vysoké C mě smutnou nocí provází.
Nedávná slova jsou nám cizí, zvuk Tvých kroků v dálce mizí,
stará láska jinam s Tebou odchází.

Už couvá měsíc stopou černou od sazí.
Vysoké C mě smutnou nocí provází.
Nedávná slova jsou nám cizí, zvuk Tvých kroků v dálce mizí,
stará láska jinam s Tebou odchází, odchází....